

Arrest

nr. 200 059 van 22 februari 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 1 september 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 augustus 2017 tot het opleggen van een inreisverbod van twee jaar (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 190 549 van 9 augustus 2017 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekster is in het bezit van een Filipijns paspoort, afgegeven op 9 augustus 2012 en geldig tot 8 augustus 2017. Zij is op 18 juni 2015 België binnengekomen en was in het bezit van een visum 'type C' voor een toeristisch verblijf.

De verzoekster heeft zich in maart 2017 samen met haar Belgische partner, de heer J.V., aangemeld bij de burgerlijke stand van de gemeente Evergem, dit om informatie in te winnen om te huwen.

Op 7 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 7 juni 2017 wordt de huwelijksverklaring van de verzoekster en de heer J.V. geregistreerd bij de gemeente Evergem.

Op 25 juli 2017 doet de heer J.V. eenzijdig afstand van de huwelijksverklaring.

Op 2 augustus 2017 treft de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Tevens op 2 augustus 2017 beslist de gemachtigde om de verzoekster een inreisverbod van twee jaar op te leggen.

Dit inreisverbod is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster, onder de vorm van een bijlage 13sexies, ter kennis gebracht op 2 augustus 2017 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

voornaam : S. Y.

geboortedatum : (...)1974

geboorteplaats : C.

nationaliteit : Filipijnen

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 02/08/2017 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten haar ter kennis gegeven op 18/04/2017 (bijlage 13).

Betrokkene weigert hardnekkig aan de terugkeerverplichting te voldoen. Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74.11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod opgelegd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene kwam op 18/06/2015 het Rijk binnen met een visum type C geldig 90 dagen. Betrokkene bleef echter in het Rijk en verblijft sinds het aflopen van haar visum op 17/09/2015 hier in precair verblijf. Omdat betrokkene zich niet aan de termijn van het visum had gehouden, werd op 18/04/2017 door DVZ aan betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 7 dagen ter kennis gegeven.

Op 07/06/2017 meldde betrokkene bij de gemeente Evergem een voornemen tot huwen met de Belgische onderdaan de heer V., J.-P. (geboren op (...)1965). Op 25/07/2017 verklaarde de heer

Verbrugge bij de gemeente Evergem eenzijdig afstand te doen van dit huwelijk, zodat van een familiale relatie niet langer sprake is. Betrokkene woont momenteel nog wel op het adres van de heer V., maar een gemeenschappelijke verblijfplaats met een Belgische onderdaan volstaat niet om een gezinssituatie, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, te scheppen. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Het feit dat betrokkene tijdens haar precair verblijf banden heeft gecreëerd met België, valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd.

Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 2 jaar, gelet op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan twee jaar."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekster heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. De procedure wordt derhalve voortgezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2. Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 62 en 74/11 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële en de formele motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van de artikelen 8 en 12 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

"IV. Ten gronde

ENIG MIDDEL

- Schending van het artikel 74/11 Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de materiële en formele motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de artikelen 8 en 12 E.V.R.M. ;*
- Schending van het artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ;*
- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel.*

In de bestreden beslissingen van inreisverbod wordt verwezen naar het artikel 74/11, §1, lid 2 Vreemdelingenwet teneinde aan de verzoekster een inreisverbod op te leggen.

4.1.

Dat de controle van de administratieve rechter zich niet beperkt tot de controle van de duidelijke beoordelingsfout, maar ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van de motieven omvat(Diane MAREEN, Het motiveringsbeginsel", in

Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, Algemene reeks Administratieve Rechtsbibliotheek, nr. 1, Die Keure 2006, p. 153, randnummer 208.).

Dat derhalve de feitelijk bestaande motieven juridisch relevant moeten zijn, zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, een juiste toepassing maken van die basis en het concrete geval dient in die rechtsbasis teruggevonden te kunnen worden.

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwetsieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven).

Dat het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (Zie arrest RVV dd. 28/08/2008 nr. 27.055, overweging 2.3. blz 7.).

4.2.

Dat het artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet naar hetwelk verwezen wordt in de bestreden beslissing, als volgt luidt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

Overeenkomstig artikel 74/11, §2, lid 2 kan de Dienst Vreemdelingenzaken zich in individuele gevallen onthouden van het opleggen van een inreisverbod, omwille van humanitaire redenen.

"De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen."

Dat overeenkomstig het artikel 74/11, §2, lid 2 de Dienst Vreemdelingenzaken zich in individuele gevallen kan onthouden van het opleggen van een inreisverbod, omwille van humanitaire redenen.

Dat bij de oplegging van een inreisverbod rekening dient gehouden te worden met een aantal fundamentele rechten, zoals het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat de bestreden beslissing van inreisverbod niet afdoende rekening houdt met de humanitaire redenen, eigen aan het dossier van verzoekster .

Zonder dat verzoekster enig gevaar vormt voor de openbare orde, ondanks verzoekster haar gezinsleven in België ligt, gaat de Dienst Vreemdelingenzaken over tot het nemen van een inreisverbod van de maar liefst 2 jaar.

Een aantal fundamentele rechten, meer specifiek het recht op gezinsleven en het recht op verdediging werden niet voldoende gerespecteerd.

In casu zijn de humanitaire omstandigheden zeker aanwezig.

a)

De verzoekende partij is de partner van de heer J. V., met de Belgische nationaliteit, geboren op datum van (...)1965.

Verzoekende partij en haar partner hebben al jaren een relatie. Ze hebben mekaar online leren kennen. De verzoekende partij is ingetrokken bij haar partner in België. Sinds 12/09/2015 wonen verzoekende partij en de heer V. samen.

Verzoekster heeft een miskraam gehad in april 2016. Zij werd verzorgd in het AZ Maria Middelaes.

De verzoekster en haar partner hebben aan de burgerlijke stand verzocht om een huwelijk te voltrekken. Op het laatste moment besloot de heer V. na een gesprek met de politie plots toch niet door te gaan met een huwelijk.

De partner van de verzoekster had enorm veel spijt van zijn impulsieve eenzijdige handeling. De partner heeft op datum van 10/08/2017 een afspraak gemaakt bij het gemeentebestuur om het dossier verder te zetten.

*Er werd een trouwdag vastgelegd op 28/09/2017. (zie stuk 2)
Verzoekster en haar partner hebben nog steeds de intentie om te huwen.*

De heer V. heeft spijt van zijn eenzijdige handeling en wenst wel degelijk te huwen met verzoekster.

De eerdere beslissing van de heer Verbrugge bleek een grote vergissing en hij betreurt dit ook enorm. In bijlage treft Uw Raad de verklaringen aan van de heer V.

Ondertussen is er een nieuwe huwelijksdatum. Verzoekster en haar partner hebben wel degelijk nog steeds de intentie om te huwen.

De Raadkamer van Gent besliste op datum van 01/09/2017 dat de verzoekster in vrijheid dient gesteld te worden. De Raadkamer stelt de waarachtigheid van de relatie vast en stelt vast dat er een huwelijksdatum van het huwelijksdossier vastligt op 28/09/2017.

b)

Hoewel de verzoekende partij en haar partner het recht hebben om hun een huwelijk aan te gaan, heeft de verwerende partij onmiddellijk te kennen gegeven het gezin uit elkaar te halen met een bevel om het grondgebied te verlaten met oog op verwijdering en een inreisverbod van 2 jaar.

Verzoekster en haar partner hadden zich aangeboden bij de gemeente met bedoeling om te huwen.

Het is duidelijk dat de verzoekende partij op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken actief werd opgespoord en gearresteerd.

c)

Van de verzoekende partij kan niet verlangd worden haar partner in de steek te laten en het grondgebied te verlaten conform de betekende beslissing van uitwijzing.

4.3.

Zoals reeds aangehaald betreft huidige beslissing een schending van meerdere rechten, dewelke het gezinsleven waarborgen.

- 4.3.1.

Vooreerst is er sprake van een schending van het artikel 8 E.V.R.M.

Het gezin wordt gevormd door verzoekster en haar partner.

Hierboven is reeds geschetst dat verzoekster en haar partner wel degelijk een gezinscel vormen en verzoekster haar effectief gezinsleven zelf wil laten officialiseren door een huwelijk.

De gezinscel van verzoekster dient bijgevolg beschermd te worden door artikel 8 E.V.R.M.

De beslissing stelt omtrent artikel 8 E.V.R.M. enkel het volgende:

“op 25/07/2017 verklaarde de heer V. bij de gemeente Evergem eenzijdig afstand te doen van dit huwelijk, zodat van een familiale relatie niet langer sprake is. Betrokkene woont momenteel nog wel op het adres van de heer V. maar een gemeenschappelijke verblijfplaats met een Belgische onderdaan volstaat niet om een gezinssituatie, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, te scheppen. [...]

Het feit dat betrokkene tijdens haar precair verblijf banden heeft gecreëerd met België, valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd."

Echter is deze redenering van de Dienst Vreemdelingenzaken toch kort door de bocht.

De Dienst Vreemdelingenzaken gaat er van uit dat omdat de heer V. twijfels kreeg rond het huwelijk er geen sprake meer was van een relatie tussen beide partijen. Dit is echter onjuist. Ook na de tijdelijke stopzetting van de huwelijksplannen bleven de heer V. en mevrouw S. als koppel samenleven.

Het spreekt voor zich dat iedere weldenkende mens twijfel kan hebben en dat ieder mens het recht moet hebben zich te bedenken.

Er zijn zelfs boeken en films gemaakt over mensen die twifelen over hun huwelijk.

Ook op internet kan men zomaar informatie hierover vinden.

Bijvoorbeeld :

"Je gaat bijna trouwen en voelt de twijfels opkomen. Zowel mannen als vrouwen hebben hier last van. Bijna de helft van alle personen die gaan trouwen, weifelen of twifelen of ze het huwelijk door moeten zetten. Niet zo vreemd, want trouwen is een grote stap in het leven. Het brengt twee mensen bij elkaar, in voor- en tegenspoed. Maar waar komen die twijfels vandaan? Is het een gebrek aan liefde of het minder voelen van de liefde? Is het de angst voor het onbekende of juist voor het zwaarwegende aspect? Een huwelijk moet altijd vrijwillig zijn, en twijfels zorgen voor een grotere kans op een scheiding."

Zie <http://mens-en-gezondheid.infonu.nl/relatie-en-huwelijk/154491-bijna-trouwen-en-twijfels.html>

Huwelijkse stress en twijfel zijn gekende fenomenen.

Als de partner van de verzoekster plots overmand wordt door twijfel, dan is dit geen abnormale reactie. Evenwel word je als illegaal onmiddellijk geslachteerd door DVZ?

Op het ogenblik van de bestreden beslissing waren partijen wel degelijk een koppel. Dit werd niet geverifieerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Enkel het gegeven dat dhr. V., overmand door twijfel, afstand deed is blijkbaar van tel.

Er is echter wel degelijk sprake van een ware relatie.

Ondertussen is er een nieuwe huwelijksdatum (zie stuk 2). Verzoekster en haar partner hebben wel degelijk nog steeds de intentie om te huwen.

De Raadkamer van Gent besliste op datum van 01/09/2017 dat de verzoekster in vrijheid dient gesteld te worden. De Raadkamer stelt de waarachtigheid van de relatie vast en stelt vast dat er een huwelijksdatum van het huwelijksdossier vastligt op 28/09/2017.

[...]

Verder kan verzoekster de toepassing van artikel 8 E.V.R.M. toelichten.

Artikel 8 E.V.R.M. stelt

- 1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.*

Artikel 8 E.V.R.M. laat na het begrip familie- en gezinsleven-, noch het begrip privé-leven te definiëren.

Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd.

Opdat er sprake is van een effectief gezinsleven, is een feitenkwestie, die geval per geval per geval beoordeeld moet worden.

Het waarborgen van een recht op eerbieding van het gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het E.V.R.M.

Zoals reeds geduid leefde verzoekster, in casu, reeds 2 jaar feitelijk samen met haar partner.

Zij hebben een duurzame relatie en hebben de wens geuit om te huwen en deze relatie te officialiseren. De raadkamer van Gent, een feitenrechter, stelt de waarachtigheid van deze relatie ook vast. Nogmaals dient er aan herinnerd te worden dat voorafgaand aan de bestreden beslissing de verzoekster nog steeds samenwoonde met dhr. V. op zijn adres als koppel.

De relatie dient evident beschermd te worden door artikel 8 E.V.R.M..

c)

Geen enkele inmenging kan in casu een rechtvaardiging vormen, gelet op het feit dat er absoluut geen legitiem doel voorhanden is om het openbaar gezag, noch een democratische samenleving te waarborgen. Verzoekster vormt geen gevaar voor de samenleving, noch heeft zij enig misbruik gemaakt van enige wetgeving.

d)

Zelfs indien uw instantie meent, dat het in casu niet gaat om een weigering van een voortgezet verblijf, dient benadrukt, dat het hoe dan ook een belangenafweging moet worden gemaakt, rekening houdend met het individueel dossier.

Er dient een Fair Balance toets gemaakt worden, tussen het belang van het individu en dat van de overheid, om na te gaan of er positieve verplichtingen liggen op de staat (EHRM 17 oktober 1986, REES/the United Kingdom, §37.)

Verzoekster heeft reeds meermaals kunnen duiden dat zij een effectieve relatie heeft met dhr. V.

Het kerngezin van verzoekster wordt effectief gevormd door haarzelf en haar partner.

Dit wordt ook gestaafd door verschillende brieven en attesten.

Door het terugsturen van verzoekster, wordt een kerngezin volledig ontruikt. Verder legt het inreisverbod maar liefst een scheiding van 2 jaar op aan verzoekster.

Indien gekeken wordt naar de belangen van de Belgische Staat, dient opgemerkt dat verzoekster geen gevaar betekent voor de openbare orde.

Verzoekster heeft zich steeds volledig geïntegreerd. Verzoekster heeft zich gedragen zoals het een betaamd burger behoort.

Verzoekster heeft afdoende elementen aangereikt waaruit het bestaan van een gezinsleven ex artikel 8 E.V.R.M. blijkt, welke positieve verplichtingen op de staat legt om het gezinsleven te handhaven

Evident is het inreisverbod welke een scheiding van 2 jaar impliceert, disproportioneel.

Huidige beslissing is in strijd met de positieve verplichtingen die op Dienst Vreemdelingenzaken rust.

Een inmenging in de uitoefening van het recht op gezins- en familieleven is in casu absoluut niet gerechtvaardigd. Artikel 8 E.V.R.M. is dan ook geschonden.

- 4.3.2.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat het gezinsleven niet enkel gewaarborgd wordt door artikel 8 E.V.R.M., maar ook door artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Dit Handvest heeft directe werking in België en dient bijgevolg ook gerespecteerd te worden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stelt:

‘Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.’

- 4.3.3.

[...]

Het weze herhaald dat op het ogenblik van de bestreden beslissing de partijen wel degelijk een koppel waren. Dit werd niet geverifieerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Enkel het gegeven dat dhr. V., overmand door twijfel, afstand deed is blijikbaar van tel. Er is echter wel degelijk sprake van een ware relatie.

Er is een nieuwe huwelijksdatum (zie stuk 2). Verzoekster en haar partner hebben wel degelijk nog steeds de intentie om te huwen.

De Raadkamer van Gent besliste op datum van 01/09/2017 dat de verzoekster in vrijheid dient gesteld te worden. De Raadkamer stelt de waarachtigheid van de relatie vast en stelt vast dat er een huwelijksdatum van het huwelijksdossier vastligt op 28/09/2017.

4.4.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangaande het inreisverbod geen individueel oordeel geveld, doch wel een stereotype beslissing afgeleverd.

Zowel voor wat betreft het opleggen van het inreisverbod als voor het vaststellen van de termijn van 2 jaar, dient rekening gehouden te worden met de specifieke omstandigheden van elk individueel geval, zoals bij wet wordt verplicht.

- 4.4.1.

In casu is het duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken dergelijke afweging niet heeft gemaakt.

Bij het onderzoek naar de specifieke omstandigheden dient de Dienst Vreemdelingenzaken het evenredigheidsbeginsel indachtig te zijn.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen recent het volgende oordeelde:

“[...]”

(Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest 92 111 van 27/11/2012 in de zaak RvV 106 549/II, eigen markering)

De Raad voor Vreemdelingenzaken heeft zich aldus reeds uitgesproken omtrent de onwettigheid van de té algemene en stereotype motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken.

- 4.4.2.

De motivering vindt geen grondslag in het administratief dossier.

Onmogelijk kan gesteld worden dat een inreisverbod van 2 jaar proportioneel is, temeer de waarachtigheid van hun relatie niet in vraag kon gesteld worden indien een degelijk onderzoek was gevoerd.

Ondertussen is er zelfs een nieuwe huwelijksdatum (zie stuk 4). Verzoekster en haar partner hebben wel degelijk nog steeds de intentie om te huwen.

De Raadkamer van Gent besliste op datum van 01/09/2017 dat de verzoekster in vrijheid dient gesteld te worden. De Raadkamer stelt de waarachtigheid van de relatie vast en stelt vast dat er een huwelijksdatum van het huwelijksdossier vastligt op 28/09/2017.

Bovendien is er geen enkel gevaar voor de openbare orde of gevaar tot onderduiken.

Verzoekster woont sinds 12/09/2015 samen bij de heer V. alwaar zij steeds kan worden aangetroffen. Verzoekster is een voorbeeldig burger.

Onmogelijk kan een termijn van 2 jaar voorzien worden in het belang van de migratiecontrole.

4.5.

Aan iedere administratieve rechtshandeling moeten draagkrachtige motieven ten grondslag liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissingen dient te blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken met alle feitelijke overwegingen voortvloeiend uit een degelijk onderzoek, rekening heeft gehouden, quod non. Er is immers geen sprake van een degelijk onderzoek.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710)3.

De motivering van de bestreden beslissing die niet afdoende ingaat op verzoekers uitzonderlijke verblijfssituatie geeft aldus aanleiding om tot vernietiging van de bestreden beslissing over te gaan.

Uit de bovenstaande uiteenzetting blijkt duidelijk dat het inreisverbod niet proportioneel is, noch gebaseerd is op alle feitelijkeheden eigen aan het dossier van verzoekster .

De bestreden beslissing dient ingetrokken te worden."

3.2. In de nota met opmerkingen voert de verweerder de volgende repliek:

"Verzoekster betwist niet dat haar partner het huwelijk heeft geannuleerd, maar stelt dat hij hier spijt van heeft en dat hij opnieuw wenst te huwen. Er zou een nieuwe huwelijksdatum vastgelegd zijn op 28.09.2017. Er zou wel degelijk sprake zijn van een ware relatie in de zin van artikel 8 EVRM. Zij voert een schending van de hoorplicht aan omdat het bestuur haar de tijd en ruimte had moeten geven om de annulering van het huwelijk te kunnen nuanceren. De duur van het inreisverbod zou disproportioneel zijn.

De verwerende partij wenst vooreerst te benadrukken dat de bestreden beslissing gemotiveerd is op grond van artikel 74/11, § 1, 2° Vw. dat luidt als volgt:

"de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd"

Inderdaad kreeg verzoekster op 07.04.2017 een eerste bevel om het grondgebied te verlaten, nadat was vastgesteld dat zij op dat ogenblik bijna 2 jaar onwettig in het land verbleef.

In dat kwestieuze bevel werd uitvoerig rekening gehouden met het gezinsleven van verzoekster in België. Inderdaad werd gesteld wat volgt:

“Wat de vermeende schending van artikel 8 EVRM betreft, kan worden gesteld dat e terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op gezins- of privéleven (...) overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 EVRM”

Gezinshereniging is immers een recht dat uitgewerkt werd in de Vreemdelingenwet en dat aldus via de geijkte procedures kan uitgeoefend worden. Een en ander is van belang, aangezien in het verzoekschrift gesteld wordt dat er ‘nog steeds’ of ‘terug’ sprake zou zijn van een relatie in de zin van artikel 8 EVRM tussen verzoekster en haar partner.

Ook de duur van het inreisverbod wordt uitvoerig gemotiveerd. Zo staat in de bestreden beslissing vermeld:

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene kwam op 18/06/2015 het Rijk binnen met een visum type C geldig 90 dagen. Betrokkene bleef echter in het Rijk en verblijft sinds het aflopen van haar visum op 17/09/2015 hier in precair verblijf. Omdat betrokkene zich niet aan de termijn van het visum had gehouden, werd op 18/04/2017 door DVZ aan betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 7 dagen ter kennis gegeven.

Op 07/06/2017 meldde betrokkene bij de gemeente Evergem een voornemen tot huwen met de Belgische onderdaan de heer V., J. (geboren op (...)1965). Op 25/07/2017 verklaarde de heer V. bij de gemeente Evergem eenzijdig afstand te doen van dit huwelijk, zodat van een familiale relatie niet langer sprake is. Betrokkene woont momenteel nog wel op het adres van de heer V., maar een gemeenschappelijke verblijfplaats met een Belgische onderdaan volstaat niet om een gezinssituatie, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, te scheppen. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Het feit dat betrokkene tijdens haar precair verblijf banden heeft gecreëerd met België, valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De ‘gewone’ sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd.

Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 2 jaar, gelet op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan twee jaar.

Er kan aldus niet gesteld worden dat er niet afdoende gemotiveerd zou zijn over de duur van het inreisverbod.

Voorts dient erop gewezen te worden dat de partner van verzoekster op 25.07.2017 afstand heeft gedaan van zijn voorgenomen huwelijk met verzoekster.

Bovendien is het allerm minst lichtzinnig, kennelijk onredelijk om te oordelen dat van een familiale relatie in de zin van artikel 8 EVRM niet langer sprake is, gelet op het feit dat de heer V. uitdrukkelijk te kennen had gegeven dat hij “de procedure voor een huwelijk met mevr. S. S. wenst te beëindigen”.

De verwerende partij benadrukt voorts dat zij ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt, zoals wordt bevestigd in volgende rechtspraak:

R.v.V. nr. 186 023 van 27 april 2017

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die

correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat de aangevoerde schending van artikel 8 EVRM betreft, kan tevens worden verwezen naar de beoordeling in het UDN-arrest van 09.08.2017 (nr. 190.549):

“...Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster niet aantoonbaar enkel in België het voorgehouden gezinsleven te kunnen leiden en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in haar herkomstland; Het is niet omdat de voorgehouden partner niet kan worden gedwongen België te verlaten dat hij verzoekster niet zou kunnen volgen naar de Filipijnen. Tevens wordt geuid in de bestreden beslissing dat zowel verzoekster als haar partner wisten dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op het aflopen van haar visum voor toerisme dat op 17.09.2015 was afgelopen....”

Van de verklaringen die thans worden bijgebracht en waaruit blijkt dat de heer V. spijt heeft van zijn beslissing tot afstand van de huwelijksprocedure, wordt geenszins aangetoond dat het bestuur er kennis van had op het ogenblik van de bestreden beslissing. Die verklaringen dateren van na de bestreden beslissing en de eventuele spijt van de heer V. klaarblijkelijk ook.

Het bestuur kan de verklaring tot afstand van de heer V. bezwaarlijk anders interpreteren dan dat de tekst toelaat.

Evenmin kan de verzoekende partij ernstig beweren dat het bestuur – geconfronteerd met de duidelijke verklaring van een van de partners om het huwelijk stop te zetten– partijen had moeten waarschuwen voor de gevolgen van de stopzetting van de huwelijksprocedure en/of nog wat bedenktijd had moeten geven om te bekijken of de beslissing zou worden herroepen.

Voor zoveel als nodig kan worden gewezen op volgende rechtspraak:

□ R.v.V. nr. 185 228 van 10 april 2017

Verzoekster werd dus in de mogelijkheid gesteld naar behoren en daadwerkelijk haar standpunt kenbaar te maken alvorens de bestreden beslissing werd genomen (HvJ 22 november 2012, M., zaak C-277/11, punt 87). Het hoorrecht houdt niet de verplichting in voor de bevoegde autoriteit om, wanneer zij voornemens is om samen met de vaststelling van een illegaal verblijf, een terugkeerbesluit uit te vaardigen, de vreemdeling daarvan op de hoogte te stellen of hem te waarschuwen, zodat hij zijn zienswijze ten aanzien van dit besluit kenbaar kan maken (conclusie advocaat-generaal in zaak C-166/13, punt 56).

Wat de aangevoerde schending van het recht op horen betreft, moet tevens vastgesteld worden dat verzoekster gehoord werd op 03.08.2017 en dat zij effectief heeft gesteld dat zij een relatie heeft met de heer J.-P. en dat zij samenwonen in Evergem. Evenwel doen de verklaringen van verzoekster geen afbreuk aan de officiële afstand van het voorgenomen huwelijk door de heer V. J. waardoor er geen enkele reden meer was om de verwijderingsmaatregel niet uit te voeren.

Er zij bovendien aan herinnerd dat artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn dat in Belgische wetgeving werd omgezet onder het artikel 74/13 van de vreemdelingenwet enkel de hoorplicht voorziet van de persoon lastens wie een verwijderingsmaatregel wordt genomen, in casu verzoekster.

De vraag rijst bovendien of het niet horen van ene of gene partij een bepalende invloed heeft gehad op de omstandigheid dat een bevel om het grondgebied werd gegeven. (zie R.v.V. nr. 184 082 van 21 maart 2017).

In casu moet vastgesteld worden dat de heer V. J. uitdrukkelijk verklaard heeft dat hij afstand wenste te doen van zijn huwelijk, i.e. een verklaring die niet voor interpretatie vatbaar is en op zich geen nadere uitleg behoeft. Hierdoor kan een einde aan de opschorting van de tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel zoals voorzien in de voormelde omzendbrief van 17.09.2013.

Bovendien en in iedere hypothese blijkt dat het bestaan van een relatie in de zin van artikel 8 EVRM geen afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de bestreden beslissing omdat verzoekster desgevallend via de geijkte procedures haar recht op gezinshereniging kan laten gelden en het desgevallend slechts een tijdelijke verwijdering betreft.

Het staat betrokkene inderdaad vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende twee jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van haar recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake. Indien betrokkene effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod voor haar dan ook geenszins een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te vormen. (zie onder meer: R.v.V. nr. 186 195 van 27 april 2017)

Een schending van de door verzoekster aangehaalde bepalingen en beginselen wordt aldus niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet gegrond.”

3.3. De verzoekster voert in haar enig middel onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en van artikel 8 van het EVRM aan.

De verzoekster betoogt dienaangaande dat zij en haar partner, de heer J.V., sinds 12 september 2015 als een koppel samenwonen in België. Zij stelt dat zij ook op het ogenblik van de bestreden beslissing nog steeds een relatie hadden. Hoewel de verzoekster erkent dat haar partner - op impulsieve wijze - eenzijdig had beslist om niet door te gaan met het geplande huwelijk, benadrukt zij dat zij niet als partners uiteen zijn gegaan en dat zij als koppel bleven samenleven. De verzoekster meent dat de motivering in de bestreden beslissing omtrent artikel 8 van het EVRM te kort door de bocht is: het is niet omdat de heer J.V. twijfels kreeg omtrent het huwelijk dat er geen sprake meer was van een relatie tussen beiden. De verzoekster geeft tevens aan dat de verweerder overeenkomstig artikel 74/11 van de vreemdelingenwet enerzijds rekening dient te houden met de specifieke omstandigheden van haar geval bij het bepalen van de geldingsduur van het inreisverbod en dat hij anderzijds in individuele gevallen zich kan onthouden om een inreisverbod op te leggen om humanitaire redenen. Door zich enkel te baseren op de eenzijdige afstand van de huwelijksverklaring en zich niet te vergewissen van de werkelijke aard van de relatie, zou de verweerder niet voldoende rekening hebben gehouden met de humanitaire redenen eigen aan het geval van de verzoekster.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel behoort het evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het thans bestreden inreisverbod vindt zijn juridische grondslag in artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1[...];

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

[...]

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt,

onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

[...]"

Zoals de verzoekster terecht stelt, houdt artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet de verplichting in om bij de vaststelling van de duur van het inreisverbod rekening te houden met de specifieke omstandigheden van haar geval, terwijl artikel 74/11, §2, tweede lid, van diezelfde wet de gemachtigde de mogelijkheid geeft om zich te onthouden van het opleggen van een inreisverbod indien hij in het individuele geval van de verzoekster humanitaire redenen ontwaart die ertoe nopen een inreisverbod achterwege te laten.

Het wordt en kan niet worden betwist dat de bescherming van het gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM (en artikel 7 van het Handvest), niet enkel een relevante specifieke omstandigheid kan uitmaken die moet worden meegenomen bij het bepalen van de duur van het inreisverbod maar dat de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming ook een humanitaire reden kan vormen die de verweerder ertoe kan bewegen om gebruik te maken van de in artikel 74/11, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om geen inreisverbod op te leggen aan de betrokken vreemdeling.

In casu wordt aan de verzoekster een inreisverbod van twee jaar opgelegd, waarbij wordt gemotiveerd dat de verzoekster niet langer een familiale relatie heeft met haar Belgische partner J.V. zodat niet kan worden aangenomen dat het inreisverbod enig recht op gezins- of familielevens in de zin van artikel 8 van het EVRM schendt. De concrete motivering in de bestreden akte luidt als volgt:

"Op 07/06/2017 meldde betrokkene bij de gemeente Evergem een voornemen tot huwen met de Belgische onderdaan de heer V., J.-P. (geboren op (...)1965). Op 25/07/2017 verklaarde de heer V. bij de gemeente Evergem eenzijdig afstand te doen van dit huwelijk, zodat van een familiale relatie niet langer sprake is. Betrokkene woont momenteel nog wel op het adres van de heer V., maar een gemeenschappelijke verblijfplaats met een Belgische onderdaan volstaat niet om een gezinssituatie, zoals bepaald in artikel 8 EVRM, te scheppen. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen."

De verweerder besluit om de verzoekster een inreisverbod van twee jaar op te leggen, waarbij hij tot slot het volgende meegedeelt: *"Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan twee jaar."*

De verzoekster voert aan dat de verweerder al te kort door de bocht gaat bij de vaststelling dat er geen gezins- of familiale relatie meer bestaat met haar Belgische partner J.V.

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het familie- en gezinsleven veronderstelt uiteraard in de eerste plaats het bestaan van een gezins- of familielevens dat onder het toepassingsgebied valt van artikel 8 van het EVRM.

De Raad kan en moet dan ook, in het kader van zijn wettigheidstoezicht, nagaan of de verweerder in alle redelijkheid en op grond van een zorgvuldige feitenvinding is gekomen tot zijn bevinding dat de verzoekster en de Belgische partner, J.V., geen gezins- of familiale relatie meer hebben in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van familie- of gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 61). Met de gegevens die in het verzoekschrift naar voor worden gebracht en die dateren van na de bestreden beslissing, kan op dit punt dan ook geen rekening worden gehouden.

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijke procedurele vereisten omvat, moet het beslissingsproces, dat aanleiding geeft tot maatregelen die een inmenging uitmaken in de rechten die door het verdragsartikel worden beschermd, deugdelijk verlopen en afdoende waarborgen bieden (EHRM, 10 mei 2001, *T.P. en K.M. v Verenigd Koninkrijk*, §72). Het kan niet worden ontkend dat een inreisverbod van twee jaar een maatregel betreft die een inmenging kan uitmaken in het door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven.

Het stond dan ook aan de verweerder om, alvorens de verzoekster een inreisverbod op te leggen en er de duurtijd van te bepalen, op zorgvuldige en rigoureuze wijze te onderzoeken of de concrete gezinssituatie van de verzoekster al dan niet valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming. Deze specifieke onderzoeksplicht komt eveneens tot uiting in artikel 74/11, eerste lid, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de verweerder bij het bepalen van de duur van het inreisverbod rekening moet houden met alle specifieke omstandigheden van het geval.

Samen met de verzoekster stelt de Raad vast dat de verweerder besluit tot de afwezigheid van enig gezins- of familieleven met de heer J.V. omwille van de enkele vaststelling dat de heer J.V. op 25 juli 2017 eenzijdig afstand heeft gedaan van de huwelijksverklaring die hij met de verzoekster had afgelegd op 7 juni 2017. De verweerder erkent dat de verzoekster en de heer J.V. op de datum van de bestreden beslissing, dit is 2 augustus 2017, nog steeds samenwonen op hetzelfde adres, doch hij geeft aan dat het loutere samenwonen niet volstaat om een gezinssituatie in de zin van artikel 8 van het EVRM te scheppen.

Deze redenering getuigt inderdaad niet van een zorgvuldige feitenvinding in het licht van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM.

Er dient immers te worden opgemerkt dat het begrip 'gezins- of familieleven' een autonoom begrip betreft dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven, is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, *K. en T./Finland* (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, *Şerife Yiğit v. Turkije* (GK), § 93).

De Raad benadrukt dat, wat koppels betreft, het begrip 'gezin' niet mag worden beperkt tot gehuwde koppels, maar dat dit dient te worden uitgebreid tot andere *de facto* gezinsrelaties buiten het huwelijk (EHRM 18 december 1986, *Johnston & others v. Ierland*, § 56; EHRM 3 april 2012, *Van der Heijden v Nederland*, § 50). Er moet sprake zijn van een stabiele *de facto* partnerrelatie, ongeacht het geslacht van de partners (EHRM 23 februari 2016, *Pajic/Kroatië*, § 64). Om te bepalen of een partnerrelatie een voldoende standvastigheid heeft om te worden gekwalificeerd als 'gezinsleven' in de zin van artikel 8 van het EVRM, kan rekening worden gehouden met een aantal relevante factoren, waaronder het al dan niet samenwonen, de aard en duur van de relatie en het al dan niet uiten van toewijding ten aanzien van elkaar, bijvoorbeeld door samen kinderen te hebben (EHRM 20 juni 2002, *Al-Nashif/Bulgarije*, § 112; EHRM 8 januari 2009, nr. 10606/07, *Joseph Grant v. Verenigd Koninkrijk*, par. 30).

Een huwelijk of een vaststaande huwelijksintentie is op zich dan ook geen noodzakelijke voorwaarde opdat de banden die twee personen als koppel hebben uitgebouwd, daadwerkelijk vallen onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming. Omgekeerd kan ook het loutere feit dat één van de twee partners terugkomt op de intentie om te huwen, niet volstaan om te besluiten dat er geen of niet langer sprake is van een gezinssituatie in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het enkele feit dat één van de twee partners niet langer wenst door te gaan met de huwelijksvoltrekking, betekent immers niet *ipso facto* dat deze partner ook de partnerrelatie zelf wenst te beëindigen of heeft beëindigd.

In casu stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing enkel wordt gesteld dat de verzoekster en de Belg J.V. op 7 juni 2017 te Evergem een huwelijksverklaring aflegden en dat de heer J.V. op 25 juli 2017 bij diezelfde gemeente verklaarde eenzijdig afstand te doen van dit huwelijk. Uit de bewoordingen van de bestreden akte en uit het woordgebruik “*zodat*”, blijkt dat de verweerder uit het enkele gegeven van de eenzijdige afstand van de huwelijksverklaring reeds afleidt dat “*van een familiale relatie niet langer sprake is*”. Uit de stukken van het administratief dossier en uit de nota met opmerkingen, waarin de verklaring van de heer J.V. van 25 juli 2017 wordt geciteerd, blijkt echter geenszins dat de heer J.V. op enig ogenblik voorafgaand aan het treffen van de bestreden beslissing heeft te kennen gegeven dat er ook geen partnerrelatie meer zou bestaan tussen hem en de verzoekster.

Uit de verklaring “*Ik, ondergetekende, dhr. V. J. P., verklaard (sic) hierbij dat ik de procedure voor een huwelijk met mevr. S. S. wens te beëindigen. De gereserveerde huwelijksdatum mag geannuleerd worden.*” kan enkel worden afgeleid dat de heer J.V. de procedure voor het huwelijk op een welbepaalde datum wenst stop te zetten, terwijl hij geen enkele verklaring aflegt in deze of gene zin omtrent het verderzetten van de partnerrelatie met de verzoekster. Zoals in de bestreden akte wordt erkend, wonen de verzoekster en de heer J.V. op 2 augustus 2017 nog steeds samen. Hieromtrent wordt echter zonder enige weergave van de concrete feitelijke context van de relatie en van de duur van de samenwoning, gesteld dat het louter samenwonen met een Belg nog geen gezinssituatie in de zin van artikel 8 van het EVRM schept. Hierbij heeft de verweerder echter geen rekening gehouden met het onbetwiste feit dat de verzoekster, zoals zij pertinent opmerkt en zoals ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier, reeds sinds september 2015 onafgebroken samenwoont met de heer J.V. Het administratief dossier bevat tevens een op 25 juli 2017 gedateerd proces-verbaal van verhoor van de heer J.V. Hieruit blijkt enkel dat de heer J.V. twijfelt aan de oprechtheid van de verzoekster inzake het aanstaande huwelijk, doch ook uit dit verslag blijkt geenszins dat de partnerrelatie tussen beiden zou zijn stop gezet.

Het blijkt dan ook dat de verweerder op al te voortvarende wijze heeft besloten dat er wegens de enkele eenzijdige afstand van de huwelijksverklaring niet langer sprake is van een familiale relatie tussen de verzoekster en de Belg J.V.

Noch de bestreden beslissing, noch de stukken in het administratief dossier geven er blijk van dat de verweerder bij de besluitvorming aangaande het thans bestreden inreisverbod rekening heeft gehouden met de volledige specifieke feitelijke situatie van de verzoekster.

De Raad herinnert eraan dat artikel 8 van het EVRM en artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een zorgvuldig onderzoek vereisen naar alle relevante feiten en omstandigheden die betrekking hebben op het voorgehouden gezinsleven van de verzoekster.

In de mate dat artikel 8 van het EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist naar alle relevante feiten en omstandigheden, is deze bepaling geschonden (EHRM 11 juli 2000, *Ciliz/Nederland*, § 66; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 46; EHRM 10 juli 2014, *Tanda-Muzinga/Frankrijk*, § 68).

Waar bij het opleggen van het bestreden inreisverbod en bij het bepalen van de duur ervan geen blijk wordt gegeven van een nauwkeurig en zorgvuldig onderzoek naar of afweging van de specifieke omstandigheden aangaande enig *de facto* gezinsleven in hoofde van verzoekster en de heer J.V., dient een schending van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel te worden vastgesteld.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. Waar de verweerder verwijst naar 's Raads arrest met nummer 190 549 van 9 augustus 2017, dient te worden opgemerkt dat de Raad in ditzelfde arrest heeft besloten tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid inzake het thans bestreden inreisverbod. De verweerder kan er dan ook niet dienstig naar verwijzen, daar de beoordeling die hij citeert enkel betrekking heeft op de loutere beslissing tot verwijdering, die van het thans bestreden inreisverbod moet worden onderscheiden zowel wat de juridische en feitelijke grondslag ervan betreft als wat de (rechts)gevolgen ervan betreft. Bovendien wordt in dit arrest niet bevestigd dat er geen sprake zou zijn van een gezinsleven tussen de verzoekster en de heer J.V., terwijl uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat de verweerder bij het opleggen van het inreisverbod en bij het bepalen van de duur ervan op onzorgvuldige wijze heeft besloten dat er geen sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

De verweerder kan ook niet ernstig voorhouden dat het bestaan van een relatie in de zin van artikel 8 van het EVRM geen afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de bestreden beslissing. Immers wordt in

de bestreden beslissing het bestaan van een gezinsrelatie in de zin van artikel 8 van het EVRM uitdrukkelijk ontkend. Het verweer dat de omstandigheid dat er eventueel toch sprake is van een relatie in de zin van artikel 8 van het EVRM het bestreden inreisverbod niet in de weg staat omdat de verzoekster de gezinshereniging kan vragen via de geijkte procedure en omdat het “*desgevallend*” maar om een tijdelijke verwijdering gaat, komt er op neer dat de bestreden beslissing in weerwil van de uitdrukkelijke bewoordingen ervan zou kunnen gewijzigd en gewettigd door een beoordeling die achteraf in de nota met opmerkingen wordt weergegeven. Zulks kan uiteraard niet (*cf.* RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420).

Ook de stelling dat de verzoekster kan vragen om het inreisverbod op te schorten of op te heffen, kan de vastgestelde onwettigheid niet verhelpen. In tegendeel moet de Raad nogmaals herhalen dat het de verweerder toekwam om op voorhand en bij het bepalen van de duurtijd van het inreisverbod op zorgvuldige wijze een onderzoek te voeren naar verzoeksters recht op gezins- of familielevens in de zin van artikel 8 van het EVRM. De wettelijke mogelijkheid dat de verzoekster zelf vraagt om het inreisverbod op te heffen of op te schorten, doet de onderzoeksplicht die op de verweerder rust geenszins teniet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 augustus 2017 tot het opleggen van een inreisverbod van twee jaar (bijlage 13*sexies*), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE